DOMSTOLENS DOM
AF 14. JULI 1972

Badische Anilin- und Soda-Fabrik AG
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 49/69

Processprog: Tysk

Angående:

En påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 24. juli 1969, offentliggjort i Journal officiel des Communautés européennes L 195 af 7. august 1969, s 11 ff, om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV26 267 — farvestoffer).

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

(se sag 48/69, s. 151)

Sammendrag

1. *Konkurrence — overtrædelse af traktatens regler — administrativ procedure — Kommissionens endelige standpunkt — klagepunkter — meddelelse*
   (EØF-traktatens artikel 85)

2. *Konkurrence — overtrædelse af traktatens regler — administrativ procedure — klagepunkter — underretning af de berørte — fremgangsmåde*
   (Rådets forordning nr. 17/62, artikel 19)

3. *Konkurrence — overtrædelse af traktatens regler — høring af de pågældende — repræsentation ved en person med fuldmagt*
   (Kommissionens forordning nr. 99/63, artikel 9)

4. *En institutions retsakt — begrundelse — omfang*
   (EØF-traktatens artikel 190)

5. Forældelse — frist — forudfastsættelse

6. Fællesskabsforvaltning — overtrædelse af europaretlige regler — bøder — forældelse ikke fastsat i reglerne — Kommissionens beføjelser — hindringer som følge af Kommissionens adfærd

7. Konkurrence — karteller — forbud — samordnet praksis — begreb (EØF-traktetens artikel 85)

8. Konkurrence — spil — funktion på prisområdet

9. Konkurrence — karteller — samordnet praksis — priser — manipulation — kriterier (EØF-traktatens artikel 85)

10. Konkurrence — overtrædelse af traktatens regler — bøder — anvendelse (Rådets forordning nr. 17, artikel 15)

1. Meddelelsen om klagepunkterne udgør den retsakt, hvormed Kommissionen fastlægger sit standpunkt over for de virksomheder, imod hvilke der er indledt procedure til forfølgning af overtrædelser af konkurrence-reglerne.

2. Med nehblik på beskyttelsen af forsvarets rettigheder under den administrative procedure skal de berørte have meddelelse om de væsentligste begivenheder, som danner grundlag for klagepunkterne, uden at det er nødvendigt, at de gøres bekendt med samtlige sagens akter.

3. Artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 99/63, der bestemmer, at virksomhederne kun kan lade sig repræsentere af en person, der har behørig fuldmagt og er udpeget blandt deres faste personale, eller af en lov- eller vedtægtsmæssig repræsentant, er begrundet med, at disse personer i almindelighed er bedst informeret om de omstændigheder og om de tekniske eller økonomiske aspekter af deres virksomheds aktivitet, som kan have afgørende betydning for anvendelsen af konkurrencereglerne.

4. En retsakt fra en institution skal klart og sammenhængende angive de væsentlige faktiske og retlige forhold, som danner grundlag for den.

5. En forældelsesfrist skal for at opfylde sit formål fastsættes forud af lovgiver.

6. Selv om reglerne om Kommissionens beføjelse til at pålægge bøder i tilfælde af overtrædelse af fællesskabsreglerne ikke fastsætter nogen forældelse, hindrer det grundlæggende krav om retssikkerhed, at Kommissionen i det uendelige kan udsætte udøvelsen af sin beføjelse til at pålægge bøder.

7. Den samordnende praksis indeholder ikke som sådan alle de elementer, der hører til en aftale, men kan navnlig følge af en koordinering, som giver sig udslag i deltagernes adfærd.

8. Konkurrence på priserne bevirker, at priserne holdes på det lavest mulige niveau, og at varebevægelserne mellem medlemsstaterne fremmes med henblik på således at tillade den bedst mulige fordeling af den økonomiske aktivitet

under hensyn til virksomhedernes produktivitet og tilpasningsevne.

9. Den enkelte producent kan frit ændre sine priser og herved tage hensyn til konkurrenternes aktuelle aller potentielle adfærd, men det strider mod traktatens konkurrenceregler, at en producent samarbejder med sine konkurrenter — uanset på hvilken måde — om at fastlægge en koordineret aktion med hensyn til en prisforhøjelse og sikre det heldige udfald heraf ved forudgående fjernelse af enhver usikkerhed om de andres adfærd vedrørende de væsentlige led i denne aktion, såsom forhøjelsernes størrelse, genstand, tid og sted.

10. Artikel 15 i forordning nr. 17/68 begrænser ikke anvendelsen af bøder til tilfælde af gentagelse af overtrædelser, som allerede er konstateret og forbudt af Kommissionen i medfør af artikel 3.